

SVENSK MUSIKTIDNING

N:r 11.

Redaktör och utgivare:
FRANS J. HUSS.
Telefon: Brunkeberg 14 97.

NORDISKT MUSIKBLAD.

Stockholm den 2 Juni 1908.

Expedition: Kammakaregatan 6.

Pris: Helår 5 kr. Lösnummer 25 öre.
Annonsspris 20 öre pr petrad.

28 Årg.

Otto Lindblad.

Den länge omtalade minnesvården öfver Otto Lindblad, vår populäre och högt värderade sångkomponist särskildt på manskvartetters område, har nu blifvit en verklighet.

Den 3:e sistlidne maj aftäcktes i Lund hans af professor J. Börjeson modellerade byst, med hvars afbildning vi illustrerat detta nummer. På Lundagård tronar den nu på en hög piedestal omgifven af grönskande träd, i hvars kronor sommarens bevingade sångare helsa »Sångfåglarnes» tonskald och der generation efter generation af hans kära studenter skola sjunga hans sånger till hans ära och tacksamma för den rika skatt hans sångmö skänkt oss.

Under strålände väder och en stor tillströmning af meniskor försiggick aftäckningshögtidligheterna. Sedan studentkåren under sina fanor uppställt sig kring bysten och den af Lunds studentsångförening och andra skånska sångföreningar sammansatta kören under kapellm. Bergs ledning sjungit Lindblads »Glad såsom fågeln», uppträdde på sockeln professor Quennerstedt, tolkande vårens glädje och det intryck sången förmår gifva deråt. Efter att ha framhållit den stora insats som Otto Lindblad gjort för studentsångföreningens utveckling bjöd han täckelset falla. Därefter utförde sångarna under orkesterackompanjemang den af författaren K. G.

Ossian-Nilsson skrifna kantaten, som delvis på Lindblad'ska motiv och melodier tonsatts af kapellmästare Berg och i hvilken solopartiet sjöngs af operasångaren John Forsell. Sedan de sista tonerna förklingat, framträdde universitetets rektor, professor Bäcklund, och framförde universitetets tack till kapellmästare Berg för hans nitiska omvårdnad om studentsången samt meddelade att konungen denna dag visat

sig ha lundensisk studentsång i godt minne, i det han tilldelat kapellmästare Berg riddartecknet af Vasaordern, som talaren nu till honom öfverlämnade. Rektorn slutade sitt tal med att erinra om att det i dag vore prins Wilhelms bröllopsdag, och han ville därför i sitt tal uttala en välönskan för det furstliga brudparet och utbringade till sist ett lefve för konung Gustaf, hvilket åtföljdes af hurrarop och kungssången.

Kyrkoherde Cruce framförde å änkefru Lindblads och öfriga släktingars vägnar ett tack för den ära som kommit Otto Lindblads minne till del. Sedan sångkören ånyo sjungit, nedlades vid monumentets fot kransar från Lunds studentkår och Uppsala student-sångförening m. fl. Till sist sjöng hr Forsell »Du gamla, du fria», med ackompanjemang af kören, och professor Quennerstedt utbragte ett lefve för Otto Lindblads minne, hvarvid högtidligheten var till ända. Denna bevistades af en del inbjudna, bland hvilka märktes Otto Lindblads änka och andra anförvanter, representanter för Uppsala, Göteborgs och Stockholms studentkårer samt Köpenhamns studentsångförening m. fl. Hälsningsningstelegram anlände från Musikaliska akademien och från Stockholms studentkår.

Efter aftäckningshögtidlighetens slut bragte studentsångföreningen framför Akademiska föreningens stora trappa en särskild hyllning åt kapellmästare Berg, hvarvid föreningens talan fördes af teol. kand. O. S. Holmdahl.

Otto Lindblad har fler-

Otto Lindblads byst

aftäckt i Lund den 3:e maj.

faldiga gånger varit föremål för uppsatser i denna tidning, senast 1901, då vi meddelade hans porträtt efter en ritning af prof. Saloman, skänkt af denne till Musikhistoriska museet. Porträttet åtföljdes äfven i Sv. Musikt. af Lindblads namnteckning och första takterna i hans »Ångbåtssång», bådadera facsimile.

Några korta biografiska data må till slut anföras.

Otto Jonas Lindblad föddes d. 31 mars 1809 i Karlstorp, Jönköpings län, son af komministern C. J. Lindblad och dennes maka, född Chrysander. Tio år gammal kom han till Wexjö gymnasium, blef 1829 student i Lund och läste der på den filosofiska graden, derjemte idkande musik och sång. Såsom medellös måste han konditionera men tog likväl 1837 kandidatexamen och promoverades 1844 till filosofie doktor. För den lärda vägen hade han dock mindre håg än för musiken och fick tillfälle att i violinspelning taga undervisning af den några år i Lund bosatte utmärkte konsertmästaren C. M. Lundholm. År 1838 grundade Lindblad den sångförening, som sedan fick namnet »Lunds studentsångförening», och för denna skref han sina allmänt bekanta sångkvartetter, hvilka vi ej nu ha utrymme att uppräknas. För sin utkomst sökte Lindblad 1847 klockarebefattningen i Mellby, Lunds stift, och erhöi densamma, hvilken han innehade till sin död d. 26 jan. 1864. Sju år förut hade han blifvit ledamot af Musikaliska akademien, den enda utmärkelse som kommit honom till del. Hans änka fick 1874 af riksdagen tilldelad en liten pension.

Richard Wagners karaktär.

Med anslutning till den i N:o 5 inlagda uppsatsen om Wagner med anledning af att i år 25 år förflutit sedan hans dödsdag, meddela vi följande uppsatts.

I sin för ett par år sedan utgifna bok »Richard Wagner. Vorträge gehalten an der Wiener Universität», lämnar professor Guido Adler en karaktäristik af Wagner, ur hvilken vi meddela några utdrag.

Två bestämda grunddrag göra sig gällande i Wagners karaktär. Den första är den starka viljan med seg suggestionskraft, en vilja som lätt slår öfver i vrede och fanatism. Så råka de han icke sällan i de häftigaste motsägelser. »Mitt lif är ett haf af motsägelser», säger han själf, och vidare: »jag kan blott lefva i ytterligheter». Samma energi utvecklar han i fråga om småsaker, som då det gäller hans lifs stora mål: att fylla sin uppgift som konstnär — i likhet med en annan ande, hvilken liksom Wag-

ner säger om sig själf: »aldrig nöjd och alltid finnande på något nytt.

Den andra för Wagner karaktäristiska egenskapen är det kraf på sanning, som öfverallt leder honom, då han icke är bunden af förutfattade meningar. Det stora grunddraget i hans karaktär är emellertid kärlek och medkänsla. I uppsatsen »Ein Ende in Paris» återger han sitt inre jag i bilden af den hederlige tyske musikern med det veka hjärtat och de många tårarna öfver den stackars plågade hästen på Paris' gator, yngligen med det ömtåliga konstnärliga samvetet, men utan anlag för intriger. Denne tyske musiker var »ingalunda en lätt öfvertygad eller böjlig natur, utan en människa, hvars bergfasta tro på sin konsts gudomliga obestriddliga sanning nått en så hög grad af fanatism, att den af ett fredligt vekt temperament skapat en oböjlig och hård karaktär. Då det gällde hans konst, voro Wagners handlingar ofta »jenseit von Gut und Böse».

Men som ideal föresväfvar honom människans gemenskap i kärlek och egoismens uppgående i altruism. En allt omfattande människokärlek är också för honom grundvalen för all konst. »Allt som jag icke kan älska, står jag utanför, liksom det står utanför mig.»

I bref till sin mor (19 sept. 1846) ger den då tjugotvååriga Wagner uttryck för sin barnsliga kärlek och tillgifvenhet för familjen. »Blott i medvetandet, att du ännu är kvar ibland oss, kunna dina barn känna sig som en familj. Lifvet har skingrat dem, de hafva knutit nya band; men då de tänka på dig, den gamla modern, som icke har andra band på jorden än de, hvilka binda henne vid hennes barn, blifva de alla åter till ett, äro dina barn.» Då den unge Siegfried, sittande under linden, ihågkommer sin moder, äro ord och melodi blott ett poetiskt utförande af de tankar, som Wagner uttalar i detta bref.

Med kärleken till nästan parar sig hans kärlek till naturen, åt hvilken han gifvit oförgångliga konstnärliga uttryck. Han är alltid medveten om sin höga uppgift i lifvet, att han blifvit skapad till något mer än värdet af hans personlighet. Mödor och lidanden uthärdar han gärna för att skapa de verk, med hvilka han tjänar sina medmänniskor. »Jag tillhör icke mig själf; mina lidanden tjäna ett mål, som hänar dessa lidanden. Jag känner mig ren; jag vet ur mitt innersta jag, att jag städse verkar för andra, icke för mig själf; hvad jag lidit vittnar därom.» Ur lidandet uppstår medlidandet, ett af hufvudmotiven i hans verk. Men ännu högre än medlidandet synes honom som människa medglädjen, det upphöjdaste af allt, uttrycket för en fullkomlig sympati. I märkvärdig motsägelse härmed säger han på samma ställe, att han »utan att känna afund, likväl har ett instinktligt

hat till rika människor». Som människa har han känslan af att stå de fattiga och ringa närmare, och han lämnar många bevis på rörande omtanke för tjänarna. Uttryck för hans kärlek till djur finner man såväl i hans lif som i hans konst. Detta är så mycket märkvärdigare, som Wagner betraktar som all kärleks ursprung kärleken mellan man och kvinna. »Vi skola älska barnet, och vår vän, först sedan vi lärt oss att älska.» Af sina vänner fordrar han en till själfuppgifvande gränsande hängifvenhet, af hvilken uppstått de många klagomål och till det vedervärdiga angränsande angrepp, förorsakade af tvifvel på hans vänners trohet. Hans drifter röra sig mellan motsatta poler, det positiva begäret, den negativa försakande riktningen. Sinnlighet och askes, glädje i varandet och flykt från världen, kamplust, rastlöshet vid sidan af längtan efter fred och ro. Öfver sitt lynne var han sällan herre. I fråga om uppbrusning sökte han sin like, om än omslaget raskt följde, hans goda natur kom till genombrott, och han, lika vek, som förut hård, närmade sig dem han förolämpat. Djupaste modlöshet växlar hos honom med fast tillförsikt. Han rör sig mellan yttersta optimism och krassaste pessimism.

Alla dessa växlingar sammanhånga med retligheten i hans väsen. I detta hänseende var han en föregångare till den följande generationen.

»Mitt nervsystem», skriver han 1852», är i betänkligt tillstånd af tilltagande sjuklighet, en nödvändig följd af att jag lämnar fritt spelrum åt min lidelsefulla och häftiga skaparnatur, som nu en gång gjort mig till den konstnär i hopen, som jag är.»

»Min naturs normala tillstånd är exaltation, under det hvila är för mig något abnormt.» Jag mår väl blott då jag är utom mig.»

Men just denna nervösa upprördhet tjänar hans konst. »Jag är då klar-synt, jag förnimmer, erfar, producerar som aldrig förr.»

Omslaget från mellankoli till glädje, från längtan efter döden till lifsglädje, är en följd af denna retlighet. Man märker hos honom en glädthet, en lyckokänsla, som stegras till uppslupenhet, omedelbart efter en nedslagenhet så djup, att han vid femtio år skriver: »Intet år af mitt lif har förflutit, utan att jag därunder någon gång varit redo att begå själfmord.» Hans väninna, Mathilda Wesendonk, kallar honom en »freudehelfios», hän-syftande på ett uttryck, Walther von der Vogelweide begagnar.

Det sammanhållande hos Wagner är arbetslust, arbetsglädje, arbetskraft. »Arbeta vill jag, ingenting annat. Möda och arbete är det enda, som kommer en att glömma sitt elände.» Så talar mannen vid 50 års ålder, skaparen af mästerverk.

Olika slags sångmetoder.

Af J. Lewinsky. *)

»Är detta galenskap, så är det åtminstone metod i galenskapen», säger ju Polonius, och detta yttrande finner sin tillämpning på mången tokighet i sångpedagogiken, då den träder upp med anspråk på att gälla som »metod». Och talrika äro de metoder, hvarmed okunniga sånglärare ofta ruinera de härligaste röster. På intet annat område är ignoransen parad med charlataneriet på sådant sätt som det sker på den ädla sångkonstens område. Det är endast beklagligt, att den sånglystna ungdomen mestadels vänder sig åt det håll, der reklamens basunastötar kraftigast ljuda. Och såsom i flera andra afseenden utmärker sig Amerika, »de obegränsade möjligheternas» land genom obegränsad reklam i fråga om röstbildningens konst.

För en tid sedan läste man i en amerikansk tidning en självberömande uppsats af en läkare dr Potscholl, som ifråga om röstfabrikation åstadkom rent underbara saker. Men icke på kastrationens väg. Denne sångpedagogiska underdoktor har nämligen bragt det derhän att genom en enkel operation af det menskligen struphufudet framkalla sopraner, tenorer, altar och basar, efter behag. Enligt hans »vetenskapliga» metod skall operationen vara snabb, smärtfri och ofarlig, och efter åtta till fjorton dagar skall den sjungande, som underkastat sig hans behandling, om han än förut sjöng som en korp, blifva ett verkligt sångfenomen. Åstadkommandet af en tenor eller sopran fordrar visserligen längre tid — förmodligen emedan efter operationen börjelsen för heshet och kapriser bruka inställa sig och därför behandlingen måste vara sorgfälligare än då det gäller robusta och mindre kaprisiösa basister.

Jag själf kände en sånglärare, som demonstrerade om sjungandet medelst ett anatomiskt preparerat struphufud. Sångarens strup-toner äro väl resultatet af denna undervisningsmetod.

Om märkvärdiga amerikanska sångmetoder meddelade mig en tysk sånglärarinna, som flera år lefvat der och samlat erfarenhet. I sin ifver att vinna elever öfverbjuda mästare och mästare hvarandra i att på praktiska vägar hvarandra i sångkonstens hemligheter. En metod består deruti att lärjungen skall slunga tonen »först» upp i hufvudet, sedan, till resonansens förstärkande, tillbaka ända ned till magen». En annan låter för att åstadkomma god andning lärjungen sedan springa uppför trapporna och sedan lägga sig raklång på en soffa. Så fylles ett glas med vatten som ställes på magen och derefter skall andning ske

långsamt så att dervid icke något vatten rinner öfver. En annan sånglärarinna ger andningslektioner och sånglektioner. Andningslektionerna äro sådana, hvarvid eleven ställer sig midt i rummet och sedan måste blåsa på en omkr. sex steg aflägsen fjäder, så att denne rör sig. Det skall stärka lungkraften hos en blifvande Lehmann eller Caruso! En klassisk pedagog låter lärjungen under sjungandet, till lungornas stärkande, svänga vedträn eller kulstänger af jern. Den intressantaste erfarenheten gjorde min meddelarinna med en ung dam, som hos henne skulle fortsätta sina sångstudier. Tillfrågad efter hvilken metod hon först blifvit undervisad svarade den unga sångerskan: »efter paraply-metoden». Min väninna måtte ha känt sig slagen, då hon hittills icke hade hört talas om denna metod, men hon fick nu följande förklaring. Eleven står i ett hörn af rummet och läraren, eller lärarinnan, i det motsatta. Den ton som skall sjungas är angifven. Nu bygger den undervisande, försedd med en paraply, att långsamt spänna upp denna, hvilket är tecken för lärjungen att låta tonen svälla ut så att den är starkaste när paraplyt är fullt uppspändt. Sedan spännes detta småningom tillbaka för att angifva tonstyrkans aftagande hos eleven. Då min väninna förklarade sig ej kunna meddela undervisning efter denna metod lemnade paraply-eleven rummet med tecken till djup ringaktning.

Men »hvarför gå öfver än efter vatten»? Om vi också hos oss ej ha några paraply-pedagoger, så ges det dock andra förryktheter, som, ehuru ej fullt så komiska, äro lika onyttiga och skadliga som denna.

Lärjungens springande genom flera rum under sjungande, hvilket ingenjös röstbildare beteckna såsom andningstärkande», ha praktiserats hos oss med amerikansk anstrykning. Lärjungens springande öfver stolar och bord såsom »sångteknisk rumgymnastik» är af tyskt ursprung, en metod som den geniale uppfinnaren borde patentera! En sånglärare känner jag, som visserligen ej kommanderar språngmarch åt sina elever men låter dem några dussin gånger stiga tre oktaver i höjden — kanske för att bereda dem till trestrukna F. i »Nattens drottning» aria. Upp och nedklättrandet för två oktaver på alla fyra — pardon! — på alla fyra vokaler är väl också ett tonstärkande bildningsmedel. Icke mindre framstötandet af stafvelser såsom »ma — ma», »ta — ta», »bu — bu».

»Om er röst skall vara bärkraftig för en stor lokal, måste er strupe göras skarp» lär en annan djupsinnig mästare sina lärjungar. Han låter dem därför ihållande staccatera på »a — a», »ä — ä». Ännu radikalare förfar en annan pedagog. För att lärjungen skall vinna färdighet i att bilda toner »fram till» måste han vokalisera med nedsänkt hufvud. *

Ett icke alltid medgörligt instrument för sångidkarne är tungan. Det finns elaka tungor — jag menar nu bara vid sjungandet. En energisk röstbildare drager med en näsduk om den motsträfviga tungan denna fram ur munnen och ropar, fasthållande densamma: »Så sjung nu!» Till samma ändamål tjänar ett skedskaf. För att bibringa lärjungen en regelrätt munställning anser mången pedagog som säkert medel att sätta en kork i gapet.

Bdsittandet af »höga C» är, som bekant, en lifsfråga för många tenorer. En sådan kan bli hjälpt. Det ges nämligen sånglärare som garantera en Romeo-kandidat att få fram »med bröströst» denna guldbringande ton. En mentor af detta slag låter sitt objekt skrika »höga a, b, c» så länge till dess han uppnått den famösa tonen. På köpet får han visserligen en halsåkomma, men hvad gör det!

Ett sådant uppskrufvande i höjden af en baryton, låg tenor, eller alt, hämnar sig, såsom hvarje försyndelse mot naturens lagar, genom förlust i förtid af röst och halsa. Mätte vår sånglystna ungdom vara försiktig i val af lärare!

I nyare tid urladda elevhungliga pedagoger sin vighet i offentliga föredrag. Nyligen höll sålunda en sånglärarinna en föredrag öfver röstens behandling. Den menskligen röstens härstamning från vissa djurs stämmor sökte denna dam med tvärsäker retorik att påvisa. Fåglar, hundar, katter, ja till och med åsnan och fåret drog hon in i sina betraktelser; bland annat försäkrade hon att drillen härstammade från hundskallet. Sedan mästarens bekräftat ofelbarheten i sina påståenden med jämförande efterapningar, framförde hon ur sin zoologiska sångskolas praxis flere elever. Och verkligen — de unga damerna sjöngo med en så förvillande naturlighet, att man kunde ha svurit på att man hörde unga katter.

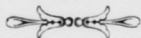
Och hur många böcker öfver nya sångmetoder skrivas icke år efter år af uppfinningsrika röstbildare! På basis af ett jätteverk i två band höll en af dessa sångreformatorer ett föredrag. Alla andra skolor, särdeles den på »efterapning» grundade gammal-italienska, förkastades af honom; hans på anatomiska lagar baserade nytyska metod prisades såsom den enda saliggörande. I sitt föredrag andra aftonen presenterade mästaren för sin publik en enda lärjunge och denna med melanstämma. Han var ännu icke färdig anmärkte han urskuldande. Berget hade födt till världen en liten råtta.

Men till de mångskrifvande och vältaliga sångpedagogerna kunde man rikta den frågan: »Hvar finnas de stora sångare som framgått ur er skola? Om forna tiders mästare veta vi att de utan pedagogiska recept bildat sångkonstnärer, hvilka ännu efter århundraden fortleva i musikhistorien. Bor manne samma lifskraft hos en Raoul och Tris-

*) Domkyrkosångare i Berlin.

tan, hos en Valentine och Isolde i vår tid? — De få som nu för tiden förstå att sjunga, hafva att för det bästa i sin konst tacka den såsom »för-åldrade» ansedda skolan, och denna skolas solida fundament — en och annan af dess pelare visar det — är ock sannerligen ej till hindern för den i närvarande tid herskande Wagner-stilen.

De i sin retorik så ofantligt mycket utlofvande sångmästarne, kunna vi med Goethe tillropa: »Bilda konstnärer, prata icke!»

Musikpressen.

På Elkan & Schildknechts förlag har utkommit

för piano 2 händer:

Borch: Gaston: *Deux Romances sans paroles*. Op. 69. N:o 1, D dur; N:o 2, F dur; å 1 krona.

Förberg, Gustaf: *Skizzer*. 1 Vårhälsning. 2 Svärmeri. 3 Vid stranden. 4 Höst. 5 Klagan. 6 Vaggvisa. Pr. 2 kr.

Ignotus: *Tondikter*. Op. 19. Sinnesro. Vårstämning. Till minne af Grieg. En saga. Pr. kr. 1,50.

Rhodin, Henriette: *Till dina drömande ögon*. Tonstycke. Pr. 60 öre.

Vretblad, Patrik: *Sommarminnen*, Op. 13, N:o 1 Melodie, N:o 2 Pensée fugitive; å 60 öre.

Smith, Gustaf: *Firenze*, Mazurka. Pr. 60 öre.

Österberg: Magnus: *Isidora*. Pas d'Espagne. Pr. 60 öre.

för violin:

Westerlind, A. E.: *De första öfningarna för nybegynnare i violinspelning*. Pr. kr. 1,50.

för en röst med piano:

Ekman, K. J.: *Hafvets perlor* (c fissa). Ord af Ida Granqvist. Pr. 60 öre.

Förberg, Gustaf: *Tummeliten och Tummelisa* (c-ess). Visa af Signe Alvarson. Pr. 75 öre.

kör för mansröster:

Häggbom, Axel: *Kung Oscar II:s Drapa*. Ord af O. M. Pr. 25 öre.

Att i fråga om de ofvanämnda pianostyckena först fästa oss vid de inhemska produkterna, så äro såväl Förbergs »Skizzer» som Ignotus' »Tondikter» efter hvad titlarna angifva stycken af mindre omfång. De äro i båda samlingarna stämningsfulla hvar i sitt slag, melodiskt lättflytande utan effektsökeri i modulation och harmonisering. Ignotus har i stycket till minne af Grieg lyckade tankar i dennes

stil. I Förbergs kompositioner synes oss stämningen i »Klagan» och »Höst» ha blifvit mera konsekvent fullföljd om de icke slutat i durtonarten. Wretblads »Sommarminnen» äro tilltalande melodiska stycken med kromatiskt kryddad harmonik, i romantisk stil. I »Pensée fugitive», 20:de takten, kan man undra om icke diskantens C skall i stället vara Cess till undvikande af den harmoniska hårdheten, som endast förekommer i denna takt. Häftena skvallra om att tonsättaren har sina »sommarminnen» från det vackra Skurusund, af hvilket vignetten visar en vy med Skurubro samt omgifvande vatten och stränder. Tonstycket af Henriette Rhodin hör till den mycket enkla salongsgenren; Mazurkan »Firenze» af Smith visar på titelbladet en fin utsigt af den italienska staden. Musiken, i d moll med hastigare mellansats i dur, är snarare ett väklingande föredragstycke än dansmusik. — Gaston Borchs »Romances» äro särdeles vackra pianostycken, melodiskt som harmoniskt intressanta utan någon förkonstling och tillika lätt utförbara.

»De första öfningarna i violinspelning» af A. E. Westerlind är ett häfte, som bör vara välkommet för nybörjare på detta instrument. Dessa de första »grunderna» äro praktiskt uppställda. I slutet förekommer mindre stycken för tillämpning af de enkla skalorna och några af dessa stycken äro försedda med en mycket enkel ackompanjemangsstämma. Häftets titelblad prydes med porträtt af hr Westerlind, svensk född, men länge bosatt i Finland och känd som framstående violinist och lärare i violinspelning.

Af sångerna äro »Hafvets perlor» i allvarligare stämning (fiss moll), lätt att föredraga. Förbergs sång har en melodi öfverensstämmande med den nätta sagotexten, som illustreras på vignetten med en täck färglagd bild, tecknad af Elsa Beskow, visande det lilla sagoparet på ett Näckrosblad, styrande en fjärl med sina tömmar. Sången är tillägnad barnsångerskan fru Ebba Sjögren. Häggboms »Kung Oscars drapa» är en kör med ett litet basso-lo och musik i stil med ämnet.

Litteratur.

Musikalisches Wochenblatt.

N:o 19—20 är ett »Festnummer» med anledning af den minnesfest som egde rum d. 16—18 maj vid aftäckningen af Bachstoden i Leipzig. Innehållet är följande: Festordning — M. Puttmann: Das Bachhaus und das Bachmuseum in Eisenach — R. v. Mojsiowics: Das Bach-Jahrbuch 1907 — F. Erckmann: Frühlingslieder und Tänze IV — Rundschau, etc.

Musikbref från Moskva.

Såsom en musik-kulturisk faktor kan man beteckna ett nytt företag i Moskva som kallar sig »Musik-Schau» och har till ändamål att organisera första uppförandet af nya tonsättares verk. I spetsen för detta företag står som verkande kraft den högt bildade konstnärinnan, sopransångerskan M. K. Deischa-Sionitzkaja, som gifvit uppslag till företaget, affärsmanen B. Gawosky, en mångsidigt bildad musiker, samt en »jury» af inom härvarande musikverld framstående förmågor: S. Tanieneff, A. Gretschaninoff, S. Engel, S. Wassilenko, o. andra.

De insända verken underkastas en sträng pröfning, innan de kunna anses uppfylla fordringarna för uppförande af dem. Icke allenast unga nybörjande tonsättare utan äfven de förnämsta i vårt land, en Rimsky-Korsakow, Skrjabin, S. Rachmaninoff, R. Glier, M. Ippolitow-Swanoff, S. Tanejew, A. Gretschaninoff, m. fl. hafva insändt sina verk till »Musik Schau», som föranstallat 7 konserter, å hvilka 179 nya verk af 45 komponister genom 61 utförande personer första gången kommit till uppförande.

Tondiktare af andra nationer ha äfven dragits till »Musik-Schau». En afton var så egnad åt finsk musik helt och hållet, då Jean Sibelius, som i Moskva förr uppträdt som dirigent, med sin närvaro beredde ett nöje och fann sig mycket tillfredsställd med uppförandet af sina egna och landsmännens verk. För nästa speltid säges en italiensk afton vara bestämd. Tillträdet är fritt för musiker och deras anhöriga. Musiksäsongen afslutades med uppförandet af yngre tonsättares verk, som i stor mängd blifvit insända.

»Musikschau» och dess verkande kraft, den högt firade sångerskan Deischa Sionitzkaja, samt hennes medhjelpare, kunna med största tillfredsställelse skåda tillbaka på det första året af deras verksamhet.

Ellen von Tidebühl.

Från scenen och konsertsalen.

Kungl. teatern.

- Maj 16. Föreställning af Kejs. ryska balletten. 1. *Trollflöjten*, balett i 1 akt af Ivanieff musik af Drigo; *Svandammen* (2:a akten), musik af Tschaiowsky; 3. Divertissement: Mazurka; Bébé; Matelot; 4. Valse (Chopin); 5. Ungersk Rhapsodi (Liszt).
17. Föreställning af K. ryska balletten: 1. *Coppelia*, balett i 2 akter, musik af L. Delibes; 2. Divertissement: Mazurka ur »Lifvet för Tzaren» af Glinka; Pas de deux; Matelot; Valse sourdine; Panderos, spansk dans.

18. R. Strauss: *Salome* (till förm. f. Kgl. teaterns pensionsinrättning.
19. Verdi: *Den vilseförda* (Violetta: Fröken Frieda Hempel 1:a gäst-upptr.)
20. Tschaiowsky: *Eugen Onegin* (100:de gång; Larina, Tatjana, Olga, Filipjewna: fru Mandahl, Lizell, frökn. Edström, Karlsohn; Onegin, Lenski, furst Gremin, Saretzki, Triquet: hrr Forsell, Nyblom, Wallgren, Stiebel, Malm).
21. Mozart: *Trollflöjten* (Nattens drottning: frk. Frieda Hempel, gäst; Pamina, Papagena: fru Oscar, frk. Lagergren; Tamino, Papagena, Sarastro, Monostatos, Förste talaren: hrr Malm, Mandahl, Sjöberg, Ericson, Wallgren).
23. Nicolai: *Muntra fruarna i Windsor* (Fru Ström: frk. Frieda Hempel, gäst; Anna Page: frk. Lagergren, Herr Page: hr Wahlgren).
24. Verdi: *Otello*.
26. Verdi: *Rigoletto* (Gilda: frk. Hempel, gäst; hertigen: hr Schwebach).
27. Wagner: *Lohengrin*.
31. Wagner: *Den flygande Holländaren* (Erik: hr Menzinsky).
Juni 1. R. Strauss: *Salome*.

Oscarsteatern.

- Maj 15—17. Hirschmann: *Musette*.
18, 10. Claude Terrasse: *Ambassadören*.
20—25. Jch. Strauss: *Läderlappen* (Adèle: frk. Dora Kepplinger, gäst; 1:a upptr.; Prins Orlofsky, fru Jungstedt och Ralf; Rosalinda: frökn. Wifstrand, Grünberg; Eisenstein, Alfred, doktor Folke, Frank, Frosch: hrr Ullman, Ralf, Bergström, Ringvall, Lund).
26—31. Lehár: *Den glada änkan*. (Hanna Glavari: frk. Kepplinger, gäst; Danilo: hr Barcklind.)

Östermalmsteatern.

- Maj 23—25. Gästuppträdande af Finska Folkteatern i Helsingfors. *Stockflötarna* («Timmerflötarna»), sång-lustspel af Teuvo Pakkala, musik af Oscar Merikanto.
28. Dramat.-musikal. matiné, till förm. f. Barnens dag.

Musikal. akademien.

- Maj 23. Konsert af Sällskapet för svenska kvartettsångens befrämjande. (25 års-jubileum.) Solist: hr John Forsell.

Från kungl. teatern ha vi, efter kronologisk ordning, först att omnämna den kejs. ryska balettens sista föreställningar. Fullt hus å de bestämda fyra föranledde till två extra, hvilas program läses här ofvan och som delvis innehöll nummer från föregående. Baletten »Giselle» har liksom »Coppelia» varit uppförd förut på Stockholmsoperan, den sistnämnda, hvars fullständiga titel lyder: »Coppelia, ou la fille aux yeux d'émail», (komp. 1870) i nov. 1896. »Giselle» (komp. 1841) har här å operan uppförts i dec. 1845 under titeln »Giselle eller Wilierna» (d. v. s. älfvor), romantisk balett i 2 akter af Saint-Georges, Th. Gautier och Coralli »(Giselle ou les Wilis)». Musiken i

denna balett är melodiskt vacker men ej så mycket karaktäristisk för handlingen som Delibes' Coppelia-musik. Fröken Pawlowa i främsta rummet, skördade i titelrollen stort bifall. Det har varit intressant att göra bekantskap med denna balettkår, som verkligen är förstklassisk i afseende på smidig och behaglig danskonst, pantomimiskt spel och utsökta kostymer. Balettkostymen med de vidt utstående kjolarne, likna en uppspänd paraply, är dock dramatiskt olämplig, t. ex. i Giselles parti. Primadonnan Pawlowa och förste dansören hr A. Bolm fingo sedan i audiens hos konungen mottaga den kungliga medaljen med hans bild.

Fröken Hempels gästspel i de ofvan nämnda rollerna blef i allo en stor triumf för den talangfulla och behagliga sångerskan. Endast sista gången var emellertid salongen fullsatt. Fröken Hempels ungdomsfriska klara stämma och smakfulla sång, särskildt utmärkande sig i pianissimot, dertill i besittning af betydande styrka och fulländad koloratur, kan ej annat än verka hänförande, helst som den dramatiska framställningen är förträfflig. Högst inponerande var hennes »Nattens drottning», och utförandet af den stora B durs-arian i ursprungliga tonarten var ett verkligt koloraturfenomen. Som fru Ström i »Muntra fruarna» utvecklade hon en liflighet i sitt spel, som var medryckande, men det hela dock utan öfverdrift. Sympatisk och vokalt briljant var äfven framställningen af Gilda i »Rigoletto», hvari hr Schwebach i hast inöfvat hertigens roll, förr utförd af hr Ödmann, som under en längre tid varit sjukanmäld. Då frök. Hempel af tjänstgöring vid operan i Berlin måste avsluta gästspelet här i »Rigoletto» kunde fortsättning deraf ej nu komma i fråga, men vi hoppas till en annan säsong och att snart återfå henne hit som operagäst. — På kgl. teatern har »Eugen Onegin» nu hunnit till 100:de föreställningen med ungefär samma personal som vid första, utom att Larina, Lenski och Saretzki då utfördes af resp. fru Chausson, hrr Ödmann och Söderman.

Herr Menzinsky, som efter 4 års verksamhet vid operan nu lemnar densamma, hvilken dermed förlorar sin främste hjältetenor, tog såsom Erik i »Holländaren» afsked af Stockholms operascen och vår publik.

Oscarsteatern har fortfarande, som ofvan ses, haft fru Jungstedt som gäst och dertill den uppburna primadonnan vid Carlsteatern i Wien frk. Dora Kepplinger, som här uppträdde såsom Adèle i »Läderlappen» och Hanna Glavari i »Den glada änkan». Frk Kepplinger är i besittning af en rätt kraftig och vacker röst som är väl skolad, så att hon äfven behärskar koloraturen. Apparitionen är behaglig med fyllig figur och rörligt minspel. Hvad hennes dramatiska framställning beträffar verkar ysterheten i densamma för oss litet för

sjelfsväldig. Prins Orlofsky i »Läderlappen» har representerats af både fru Jungstedt och fru Ralf (F. Björklund).

På Östermalmsteatern har Folkteatern från Helsingfors några gånger gästtat med uppförandet af »Stockflötarna» («Timmerflötarna») med musik af O. Merikanto, en pjäs som vi ofta omnämnt i redogörelsen för musikalivet i Helsingfors, men som vi nu ej fingo ta del af, förhindrade af operans gästspel.

Om Sällskapet för Svenska kvartettsångens befrämjande 25 års-jubileum yttrade vi oss utförligt i förra numret. Dess offentliga jubeliumskonsert med endast sådana kvartetter, som upptagits i dess årshäften, inleddes med en prolog till sångens pris. Programmet upptog: Alfvén: »Vårens vandring», H. Strömfelt: »Skön jungfrun» och »Seglats», L. E. Hafgren: »Vaknen», m. tenorsolo (Utförande: medlemmar af sällskapet, m. fl.; dirigent: dir. Sandberg); A. M. Myrberg: »Vårsång» Iv. Widéen: »Aftonstämning», Fr. Berwald: »Serenad» (Quartettsångförbundet; dir.: hr E. Carelius); H. Colleen: »Säf, säf, susa», A. M. Myrberg: »Midsommar-dans», C. A. Brolén: »Vackra sky» (Sällsk. »Sjung, sjung»; dirigent: O. Th. Sandberg); E. Åkerberg: »Berceuse», Iv. Widéen: »Sommarfrid i Solledid», O. Olsson: »Drömmar» (Bellmanskören; dirig.: E. Åkerberg); Widéen: »Spelmansvisa», »Serenad» (Stockholms studentångförbund; dirig.: hr C. Gentzel); Widéen: »Bacchanal», Aug. Körling: »Sten Sture», solist hr J. Forssell (Par Bricoll-kör; dirig.: hr Åkerberg.) Sångerna och utförandet väckte stort bifall.

Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten.

Kgl. teatern afslutade den 1 juni sitt ödesrika spelår och börjar det nästa tidigare än vanligt, som det säges d. 10 augusti, och detta ovanligt nog med en nyhet, nämligen Puccinis ute mycket gifna »Madame Butterfly». Bizets här aldrig uppförda »Perfiskarena» med fröken Hesse i den kvinnliga hufvudrollen, torde komma snart efter. På reportoaren kommer äfven upp »Nibelungenringen» fullständig, med den äfven i utlandet mycket anseende danske tenoren Cornelius som gäst. Äfven den för oss återstående stora Wagner-dramen »Tristan och Isolde» lär göra sitt inträde på Stockholmsoperan, hvarjämte Charpentiers »Louise», som uppsattes på Svenska teatern i maj 1903, kommer att öfverflyttas till kgl. teatern. »Pettersson-Bergers »Arnliot», hör, som sagt, äfven till de nyheter nästa säsongens nye operachef, direktör Albert Ranft, har

att bjuda. Herr Otto Zoebisch, som några år (från 1901) varit balettmästare vid k. teatern, lär som sådan engagerats för nästa spelår.

Musikaliska akademiens högtidsdag firades d. 16 maj på middagen i närvaro af konungen, kronprinsessan, prinsessan Ingeborg och hennes äldsta döttrar samt prins Eugen med sina uppvaktande samt en mängd akademiens medlemmar och talrika åhörare. På estraden syntes hofkapellet. De kungliga hälsades, sedan de tagit plats på första bänken, med kungssången, hvarefter akademiens præsens, justitierådet Silfverstolpe, hälsade konungen och de andra furstliga personerna välkomna samt påminde om den stora förlust akademien lidit genom konung Oscars bortgång samt bad att få innesluta akademien och tonkonsten i vår nuvarande konungs ynnest. Sekreteraren dr Valentin började ock sin årsberättelse med en erinran om konung Oscars gynnande af tonkonsten och akademien, hvars mångåriga præsens han varit före sin tronbestigning, och uppläste ett af hans tal i akademien, såsom sådan, detsamma som är intaget i denna tidnings sista nummer för förra året med konung Oscars nekrolog. I årsberättelsen ingick dödsrunan öfver under året med döden bortgångna medlemmar, nämligen dess lärarekrafter fröken Hilda Thegerström och direktör Axel Bergström samt utländska medlemmarna Josef Joachim och Edvard Grieg. Efter sekreterarens föredrag vidtog den illustrativa delen af festen, inledd med Drapa för stor orkester: »Till konung Oscar II:s minne» af Hugo Alfvén, som själf dirigerade sitt stämningsfulla och vackra verk, hvori harporna spelade en stor roll. Efter detta, som framkallade stort bifall, uppläste premiäraktör Personne tre af kung Oscars dikter: »Flaggan opp», »Vid mitt skrifbord» och »Genom Elfsnabben». Till Joachims minne följde därpå en hans Romans för violin och orkester, med hans elev, hr Julius Ruthström, utförande principalpartiet. Grieg fick en minnesgård genom tre sånger, »Våren», »Solveigs sang», och »En svane», sjungna af fru Dagmar Möller till orkester. Slutnumret utgjordes af Schumanns första symfoni, dirigerad likasom de närmast föregående numren af förste hofkapellmästaren Nordquist.

**Sällskapet för Svenska kvar-
tetsångens befrämjande** hade till firande af sin 25-åriga tillvaro såsom vi i förra numret nämnde, föreställt en konsert i Musikaliska akademien d. 23 maj, hvarom närmare talats under rubriken »Från scenen och konsertsalen» i detta nummer. Efter konserten samlades sångare och sällskapets medlemmar på Hasselbacken, där efter årsstämmans förhandlingar supé intogs med efterföljande

samkväm, hvarvid skålar utbringades och en mängd sånger sjöngos.

Sällskapet har till styrelse omvalt öfverintendenten A. Burén, ordförande, byråchefen Per Södermark, vice ordförande, tandläkare Carl Högberg, sekreterare, musikhandlare Carl Johnn, skattmästare, major A. Ellsén, regementsläkare Anton Kull och hofrättsrådet G. W. Hörstadius. Till revisorer valdes fängelsedirektör Fridolf Fant och doktor Nils Bellander med hofrättsnotarien Ernst Bergendal och kammarjunkaren frih. F. W. O. Leuhusen, som suppleanter. Till ny medlem i prisnämnden valdes kapellmästaren vid Lunds universitet Alfred Berg och till 2:e suppleant dir. O. Th. Sandberg. Sällskapet har till hedersledamot kallat universitetskapellmästare Alfred Berg.

Musikuppvisningar egde rum d. 18 maj i Vetenskapsakademien med äldre elever i fröken Carlheim-Gyllenskölds Musikinstitut och den 25 maj af yngre sådana i Rich. Anderssons Musikskola, båda med vackert resultat. Utrymme saknas nu till närmare redogörelse för prestationerna.

Kronobergarnes musikkår under dir. Högbergs ledning och medverkan af hans fru, Mally Högberg, har återkommit efter att ha firat stora triumfer i Amerika.

Direktör Oscar Lejdström lärare i solosång vid Musikkonservatoriet här, afreste d. 3 maj till utlandet för sångstudier i Berlin och Frankfurt am Main.

Musikhistoriska museet hvilket under det senaste halfåret förökats med åtskilliga föremål, hålles öppet söndagar kl. 1—3 och onsdagar kl. 1—4 e. m., under högsommaren endast onsdagar. Museet är numera inrymt i nr 19 Västra Trädgårdsgatan.

Wennerbergsstatyn. De nödiga penningmedlen till denna äro nu hopbragta och en täflan utlyst för erhållande af förslag till statyn, som är afsedd att resas i Uppsala nära Karolinabacken i Slottsparken, dock må de täflande föreslå annan plats. Statyn skall gjutas i brons, postamentet vara af sten; kostnaden för dessa, konstnärsarvodet inbegripet, får ej öfverstiga 35,000 kronor. Täflande eger rätt utföra förslaget till monumentet i annan form än staty. Täflingsförslag skall, för att upptagas för bedömande, inlämnas till Nationalmuseum senast d. 15 sept. 1908 kl. 12 på dagen.

Till ledamöter i den nämnd som skall bedöma inkomna täflingsförslag ha utsetts öfverintendenten Carl Möller, dr G. Göthe, professor Theodor Lundberg, skådespelaren Knut Nyblom och fil. dr Fr. Sandwall, med rätt för att ytterligare adjungera sakkunniga. Sedan täflingsförslagen blifvit af nämnden

bedömda komma de att någon tid offentligen utställas i Nationalmuseum.

Om täflingen kunna närmare upplysningar vinnas genom den af inbjudarna till teckning för statyn utsedda kommittéen, hviken består af hrr F. Cl:son Wachtmeister, J. E. Berggren, Knut Kjellberg, G. Lindqvist, Knut Nyblom, Fredrik Sandwall och C. D. af Wirsén.

Om stoden, dess rätta form och plats, har vi yttrat oss i nr 2 af denna årgång.

Berns' salonger. Med denna veckas utgång afsluta hofkapellmästare Hennebergs orkester samt det så populära Rumäniska violistkapellet Carmen Sylva sina konserter för denna säsong.

Konsertföreningen hade den 25 maj sammanträde under ordförandeskap af öfverdirektör John May.

Föreningens utgifter under året har uppgått till 18,351 kr. 23 öre däraf 11,000 på orkesterns konto.

Till styrelseledamöter inom föreningen återvaldes öfverdirektör John May, direktör Arthur Thiel, vice ordförande, hrr Tor Aulin, dirigent, Otto Hirsch, sekreterare, kapten J. D. Rogberg, kassaförvaltare, friherrinnan Ebba Rudbeck, fruarna Dagmar Möller och Ragnhild Bäckström, fröken Gurli Hegardt, hrr Richard Andersson, Ludvig Rubenson j:or och greve Nils Bielke. Till revisorer omvaldes öfverintendenten A. Burén och notarius publicus Otto Fürstenberg med generalkonsul C. Holmberg och bankdirektör Carl Jausson som direktör.

Ranftska operetten till Finland. Större delen af Oscarsteaterns personal, solister, kör och ballett, kommer äfven i år, vid säsongens slut sista maj, att bege sig till Helsingfors och under kamrer Bodéns ledning spela i Brunnshusteatern. Af Oscarsteaterns förnämsta solister medfölja hr Ringvall, hr och fru Ralf, hr Schröder, samt fröknarna Falk och Vifstrand. I sällskapet ingår dessutom hr Schwebach från operan och det Bodénska sällskapets primadonna sedan flera år, fru Lindenau som kreerat »Glada änkan i Ranftska landsortsturnéen.

Repertoaren upptager »Boccaccio» »Ambassadören», »Mikadon», »Lilla hertigen», »Wienerblod», »Läderlappen», »Sjökadetten», »Tiggarstudenten», »Storhertiginnan af Gerolstein», »Lyckoflickan», »Musette», »Niniche», och »Den glada änkan». Oscarsteaterns kapellmästare, hr Tropp blir musikanförrare.

Uppsala. Lördagen d. 16 maj firades här årets vårfest och vårkonserten gafs vid middagstiden i universitetets aula under Ivar Hedenblads direktion för fulltalig publik.

Göteborg. Filharmoniska sällskapets 2:dra årskoncert gafs den 7:de april; den omnämndes närmare i förra numret. — Orkesterföreningen gaf d. 12 april en populär konsert under hr Stenhammars ledning med sångerskan fröken Signe Boberg som solist. Programmet upptog: 1 Adam: Uvertyr till »Nürnbergerdockan»; Meyerbeer; aria ur »Profeten»; 3 Lully: Balett-suite, bearb. af F. Mottl; 4 Weber: Jubel-uvertyr; 5 Goldmark: Scherzo, op. 19; 6 Brahms: Ungerska danser, 1—3. Föreningens 5:te abonnemangskoncert d. 22 april gafs med biträde af fru Ellen Gulbranson och endast Wagner på programmet, som innehöll: 1 Uvertyr till »Tannhäuser» och inledning till 3:dje akten af operan Valkyrenritt ur »Valkyrian» och förspel till »Tristan och Isolde» samt Isoldens Liebestod och Elsas dröm ur »Lohengrin», utförda af fru Gulbranson. Sista symfonikonserten egde rum d. 28 april under medverkan af Filharmoniska sällskapets kör. Programmet upptog: 1 Bach: Konsert F-dur för violin, flöjt, oboe och trumpet; 2 W. Stenhammar: »Midvinter», för kör o. ork., motiv från Mora; 3 Beethoven: Symfoni. n:o 2 D-dur. — Den 13 april gaf sångaren Magnus Lindström konsert med biträde af violin. Ruthström, pianisten Folke Lundberg och frk Helfrid Höglund. Ett par dagar senare gaf Wilh. Stenhammar en kompositionskoncert, biträdd af fruar Dagmar Möller, Zelmica Asplund, Filharm. sällskapets kör och Orkesterföreningen. Programmet var följande: 1 »Excelsior», symfoni-uvertyr; 1. Sång ur »Idyll och Epigram»; 3 Midvinter» (se ofv.); 4 Pianokonsert n:o 2, D-moll. D. 21 april konserterade här Eugen Ysaye, biträdd af sin bror Theo. I Trädgårdsföreningen har Skånska husarregementet utfört musiken; som solister ha medverkat operasångaren Hjalmar Frey samt fru Anna Norrie. Vid mitten af maj gafs ett par konserter af hr John Forsell samt en sådan af här bosatta sångläraren Ragnar Grevillius, som biträdde af fru Signe Geijer samt hrr Ruthström och Ruben Liljefors samt en musikalskare. Därmed torde musiksåsongen vara avslutad.

Från våra grannland.

Helsingfors April 20—maj 23. I april har Svenska teatern vidare uppfört »Svanevit». Från och med 28 april har här gästade ett operasällskap från Köpenhamn under ledning af hrr C. Kjerulf och Em. Wulff. Repertoaren har upptagit »En valsdröm», »Madame Scherry», »Den glada änkan» och »Fröken Hook van Holland», operett i 2 akter af Paul-Rubens. Sedan kej. ryska balettsällskapet 5—8 maj gästade å Finska teatern har där gasterat O.

N. Susloffs lillryska teatersällskap och uppfört »Geishan» jämte lillryska operetter, en 3-akts-opera »Monna Vanna», »Corneilles klockor» och »Fågelbandlaren». — Filharm. Sällskapet gaf 1 maj en matiné samt extra populär konsert i Societetshuset, där de vanliga »populära» konserterna fortgått. Sångsällskapet M. M. firade d. 11 maj sitt 30-års-jubileum med en konsert i universitetssalen, under ledning af Axel Stenius, dess nuvarande dirigent. Från sångsällskap och journalistföreningar i Ryssland, Danmark och Sverige voro representanter inbjudna. D. 10 maj gafs en offentlig konsert. På middagen egnades af omkr. 100 sångare en hyllningsgård åt Pacius' minne vid hans byst i Kajsaniemi park. Vid aftonkonserten, festdagen, efter utförande af Körlings »Sten Sture», förärade redaktör Sobelman från Stockholm å svenska Publicistklubbens vägoar en lagerkrans åt M. M. med tillönskan om fortsatta segrar. Flere andra lagerkransar framburos af finska musiksällskap.

Kristiania. April 15—maj 24. Nationalteatern gaf under engelska konungaparets besök ett galaspektakel den 29 april med uppförande af »Maria Stuart i Scotland». Pjeser med musik under denna tid ha för öfrigt varit »Fjeldeventyret» och »Fossegrimen». Fahlströms teater har fortsatt med »Geishan» samt upptagit »Jomfru Hook van Holland», båda med fru Cally Monrad som gäst. Centralteatern har fått Adams »Konung för en dag» på sin spellista. D. 25 konserterade här Eugen Ysaye jämte brodern Theo. D. 5 maj gafs af Signe Lund Robard en kompositionskoncert med biträde af sångerskan fru Clara Hultgreen, frkn. Nanne Storm och hr Leif Halvorsen. Vid Ceciliaföreningens 2:dra konsert, under hr Thorv. Lammers direktion, upptog programmet mindre körer af Lammers, Palestrina och Th. Morley, »Höjfeldslif», kör med solo och piano af Gerh. Schjelderup, psalmer af Grieg och fragment ur oratoriet »Hjeb» af C. Loewe. Kristiania Lærerstands bland. kör har under hr Gröndahls ledning gifvit en kyrkokonsert, hvars program upptog Mendelssohns oratorium »Christus» för solo, kör och orgel samt 4 andliga sånger af Cappelen och motetter af Reiss.

Köpenhamn. April 11—maj 19.

Kgl. teaterns repertoar af musikpjeser denna tid har upptagit: »På Sicilien», »Bajadser», »Carmen», »Regementets dotter», »Elverhøj», »Rhenguldet», »Enmidsommarnattsdröm», »Liden Kirsten», »Mignon», »Sven Dyrings hus» och baletterna »Fjernt fra Danmark» samt »Coppelia». Casino-teatern har mest uppfört »Valsdrömmen» men också »Glada änkan», Fredriksbergsteatern har bjudit på »Fröken Hook van Holland». I april gafs 2 konserter af

Eugen och Theo Ysaye, samt Dansk konsertförenings 3:dje konsert. Program ej annonseradt i tidningar. En sångafon af hr Alex. Heinemann och en pianokonsert af hr Knudsen samt dansk romansafon af Mathilda Petersen tillhöra säsongens slutkonserter.

Från andra land.

Leipzig. I mitten af maj aftäcktes här med stor högtidlighet en minnesvård, staty, öfver J. S. Bach, modellerad af professor Carl Seffner. Med aftäckningen var förenad en tre dagars musikfest, å hvilken kyrko- och kammermusik af Bach utfördes.

Till våra prenumeranter!

Med operans stängning och sommarens inträde har det högre och egentliga musiklifvet afstannat här i hufvudstaden, såsom för öfrigt nästan öfverallt, och därmed äfven intresset för detsamma trängts tillbaka. Svensk Musiktidning gör därför, i likhet med några andra musiktidningar, sommaruppehåll under »den döda säsongen». Från och med nästkommande september månad fortsättes tidningen, såsom förut, med två nummer i månaden.

Vördsamast
Redaktionen.

Dödsfall.

Götze, Augusta, sångerska och sånglärarinna, afled 29 april; f. 24 febr. 1840 i Weimar, dotter af operasångaren Franz G., som ock var hennes sånglärare. Då hon ej ansåg sina sångmedel tillräckliga för offentligt uppträdande som sångerska verkade hon 1861—63 som skådespelerska men reste sedan, då hon hade rösten fullt i sin makt, som konsertsångerska med stor framgång i Tyskland, Holland och England. Hon blef 1870 lärarinna vid konservatoriet i Dresden; upprättade 1875 en egen sångskola, som hon förlade till Leipzig och vann stort anseende. 1891—95 var fröken Götze äfven lärarinna vid Leipzig-konservatoriet. Hon har utgifvit en skrift »Om sångkonstens förfall» och har under pseudonymen Augusta Weimar författat några operatexter.

Halévy, Ludovic, fransk författare, f. 1 juli 1834, son af den berömda operakomponisten och konservatorieprofessorn, afled d. 8 maj i Paris. Han har gjort sig mycket bekant som textförfattare, oftast i förening med Meilhac, till Offenbachs operetter; sålunda till »Fortunios visa» (1861), »Den sköna Helena» (1865), »Pariserlif» och »Blåskägg» (1866), »Storhertiginnan af Gerolstein» (1867), »Frihetsbröderna» (1870), samt till »Carmen» och Bizets

»Docteur miracle», Lecoqs »Lilla her-
tingen», o. a. Bland hans öfriga tea-
terstycken märkas »En liten nyckel»,
(Le clef de Mefella» 1862), dramen
»Froufrou», »Eftersommar» (L'été de
Saint Martin», 1873). Han har under
titeln »Invasions» (1872) utgivit sina
minnen från 1870 års krig, i »Mon-
sieur et madame Cardinal» (1873) och
»Les petits Cardinal» (1880) intressant
skildrat det parisiska teaterlivet och
skrivit den omtyckta novellen »Abbé
Constantin» (1882). Flere af dessa
sistnämnda arbeten äro öfversatta till
svenskan. Halévy blef 1884 invald i
Franska akademien.

I Bok och musikhandeln finnes
att tillgå

Schumann- Album

med porträtt af

Robert Schumann.

Pris kr. 1: 25.

Pianostycken: *Intråde i skogen* —
Jägaren på lur — *Fughetta* — *Små-
stycke* — *Fantasi-Dans* samt sång:
Folkvisa med svensk och tysk text.

Albumblad.

5 Melodiska tonstycken

af

Adrian Dahl.

(Romans. Humoresk. Perpetuum
mobile. Aftonstämning. Marche
trionphale). — *Prisbelönt musik-
bilaga* — finnes till salu à 1 kr. å
Svensk Musiktidnings expedition.

Å Svensk Musiktidnings Expedition,
Kammakaregatan 6, samt i bok- och
musikhandeln finnes till salu

MELODISKA MINNESBLAD

4 Pianostycken — *Barcarole*, *Mazur-
ka*, *Canzonetta*, *Nenia* — af Frans J.
Huss. Pris 1 kr.

Nytt i bokhandeln!

Om orgelns användning

vid gudstjänsten

af Daniel Rudin v. d. m.

Pris 75 öre.

Förut utkommen:

Den kyrkliga musikens och
sångens förbättring, ett önskemål
för vår svenska kyrka. Af N. Öst-
gren, Komminister.

Pris 40 öre.

PIANOLEKTIONER

efter bästa metod, ledande till god tek-
nisk och verkligt musikalisk utbildning,
meddelas af undertecknad till moderat
pris. Anmälan kan äfven ske skrift-
ligen. Mottagning kl. 9—10 f. m. och
3—4 e. m. Tel. Brunkeberg 14 97.

Kammakaregatan 6, 1 tr. öfv. gården.

Frans J. Huss.

PIANOMAGASIN.

Svenska Pianinos: Största lager
från J. G. Malmsjö, Kungl. Hofle-
verantör, S. Andersson, Bergqvist &
Nilsson, I. P. Löfberg & Co; Sta-
venow & Co m. fl.

Utländska Pianinos: från G. Schwech-
ten, Steinweg Nachf. och Uebel &
Lechleiter.

Flyglar: från J. G. Malmsjö, Stein-
weg Nachf. m. fl. — Orglar: från Ma-
son & Hamlins världsberömda firma.
Begagnade instrument tagas i ut-
byte.

Gust. Pettersson & Co,
13 Malmskilnadsgatan 13, Stockholm.

Obs.! Värdefull nyhet!

För piano, två händer.

SCHERZO

af Emil Sjögren

tillagnadt fru Valfrid B:sson Lind.

Pris 1 kr.

SVENSK MUSIKTIDNINGS EXP.

Vackert *Kartong-porträtt*,
kabinettkortsformat, af Fröken

Hilda Thegerström

finnes att köpa till pris af 50 öre
i Musikhandeln, Allm. Tidningskon-
toret och å

Svensk Musiktidnings Exp.,
Kammakaregatan 6.

INNEHÅLL.

Otto Lindblad (med afbildning af hans
nyligen afstäckta byst i Lund). — Richard
Wagners karaktär. — Olika slags sångme-
toder, af J. Lewinsky. — Musikpressen. —
Litteratur. — Musikbref från Moskva af
Ellen von Tidebühl. — Från scenen och
konsertsalen. — Musiknotiser från hufvud-
staden och landsorten, från våra grann-
land och andra land. — Till våra prenu-
meranter. — Dödsfall. — Annonser.

— Svensk Musiktidning. —

Nordiskt Musikblad. — 28:de årg., — för hvarje musikaliskt hem —
utgifves 1908 efter samma plan som förut, innehållande *populär läs-
ning i Musikaliska ämnen, porträtter med biografier* etc. Tidnin-
gen utkommer två gånger i månaden (utom juli—aug.). Pris 5 kro-
nor pr år, lösnummer 25 öre. Prenumeration sker här å *Expeditio-
nen, Kammakaregatan 6, 1 tr. öfv. gården, i bok- och musik-
handeln*, å posten och tidningskontor. I landsorten bäst å posten.

Obs.! Nyttan af en musiktidning för musikkulturen i hemmet torde ej
kunna bestridas. Framför dagliga tidningar eger en sådan fördelen att den förva-
ras och bildar, så att säga, en musikhistorisk uppslagsbok. Rätta platsen för ut-
giftandet af en musiktidning är hufvudstaden, där musiklivet är högst och rikast
utvecklad. Svensk musiktidning meddelar ock en kontinuerlig redogörelse för mu-
siklivet i vår hufvudstad, i landsorten samt i Finlands, Norges och Danmarks huf-
vudstäder etc., biografier med fina porträtt, instruktiva artiklar, följetonger m. m.